

Komise má proto za to, že argumenty Slovenské republiky uvedené v rámci postupu před zahájením soudního řízení v projednávané věci nemohou uspět a setrvává na svém stanovisku, že Slovenská republika nesplnila svoje povinnosti uvedené v žalobě.

- ⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex), Úř. věst. 2009, L 243, s. 1
- ⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 610/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex), Úmluva k provedení Schengenské dohody, nařízení Rady (ES) č. 1683/95 a (ES) č. 539/2001 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 a (ES) č. 810/2009, Úř. věst. 2013, L 182, s. 1

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Kehl (Německo) dne 28. září 2018 –
Trestní řízení proti UY**

(Věc C-615/18)

(2018/C 445/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Kehl

Účastníci původního řízení

Staatsanwaltschaft Offenburg

proti

UY

Předběžné otázky

- 1) Má být právo Evropské unie, zejména směrnice 2012/13⁽¹⁾, jakož i články 21, 45, 49 a 56 SFEU, vykládáno v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která umožňuje nařídit v trestním řízení, pouze proto, že obviněný nemá své bydliště v tomto, nýbrž v jiném členském státu, aby obviněný musel jmenovat pro doručování trestního příkazu, který je mu adresovaný, zmocněnce pro doručování písemností, s následkem, že trestní příkaz se stane pravomocným, a tím je splněna právní podmínka pro trestnost pozdějšího jednání obviněného (skutkový účinek), i když obviněný o trestním příkazu ve skutečnosti nevěděl a skutečné sdělení trestního příkazu obviněnému není zajištěno obdobným způsobem, jak by tomu bylo při doručení trestního příkazu v případě, pokud by měl obviněný své bydliště v členském státu?
- 2) Pro případ, že na první otázku je třeba odpovědět záporně: Má být právo Evropské unie, zejména směrnice 2012/13, jakož i články 21, 45, 49 a 56 SFEU vykládáno v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která umožňuje nařídit v trestním řízení, pouze proto, že obviněný nemá své bydliště v tomto, nýbrž v jiném členském státu, aby obviněný musel jmenovat pro doručování trestního příkazu, který je mu adresovaný, zmocněnce pro doručování písemností, s následkem, že trestní příkaz se stane pravomocným a tím je splněna právní podmínka pro trestnost pozdějšího jednání obviněného (skutkový účinek) a při stíhání tohoto trestného činu je obviněnému uložena subjektivně větší povinnost starat se o to, aby se o trestním příkazu skutečně dověděl, než jak by tomu bylo v případě, že by obviněný měl své bydliště v členském státu, takže je možné trestní stíhání z důvodu nedbalostního jednání obviněného?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU ze dne 22. května 2012 o právu na informace v trestním řízení (Úř. věst. 2012, L 142, s. 1).